

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/147/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110234993
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1110234993.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Janics Bajánkovou, v právnej veci žalobcov: 1 E. G. Slovakia, s.r.o., so sídlom Limbová 3, Limbach, IČO: 31 342 841, zastúpený C.. W.. I. D., B. 3, B., 2. E. E., bytom J. XX, J. proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto:

rozhodol:

- I. Súd návrh žalovaného na zloženie preddavku z a m i e t a
- II. Súd návrh na prerušenie konania zo dňa 30.10.2017 z a m i e t a.
- III. Súd návrh žalobcu 1. rade a žalobcu v 2. rade z a m i e t a.
- IV. Žalovaný nemá voči žalobcovi 1 a žalobcovi 2 nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca (spoločnosť E. G. Slovakia, s.r.o). sa návrhom doručeným na tunajší súd dňa 03.11.2009 v spojení s podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.02.2010 a dňa 21.04.2010 domáhal proti žalovanému zaplataenia primeraného zadosťučinenia vo výške 1.000 000 Eur za obdobie od 25.01.2005 do 20.04.2008 a náhrady škody v sume 440 962,29 Eur s príslušenstvom ako stratu za rok 2006. Uvedený návrh žalobcu bol pôvodne vedený v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. XC/XXX/XXXX.

2.Nárok odvíjal od nezákonného konania súdneho exekútora I.. B. I. ako aj od konania sudkýň Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave v konaní XX R./XX/XXXX z dôvodu vydania nezákonného exekučného príkazu zo dňa 19.01.2005 ako aj od vydania nezákonného uznesenia zo dňa 19.05.2005, vydaním ktorých sa pokúsili o nezákonnú a protiústavnú likvidáciu spoločnosti E. G. D. s.r.o. Mal za to, že nesprávny úradný postup súdneho exekútora spočíval vo vydaní nezákonného príkazu na začatie exekúcie doručeného žalobcovi 1 dňa 25.01.2005 na vykonanie exekúcie na obchodný podiel jediného spoločníka spoločnosti E. G. D., s.r.o. - W.. I. D. v tejto spoločnosti podľa§ 113b zákona č. 233/1995 Z. z. Dôvodil, že týmto konaním navodili pod „rúškom zákonnosti“ právny stav jej likvidácie, spoločnosť nemohla podnikat' a ani uzatvárať nové zmluvy, mohla dobiehať iba staré veci. Uvedeným konaním spoločnosti E. G. D., s.r.o. vznikla škoda vo výške 440 962,29 Eur ako stratu za účtovný rok 2006. Žalobcovi bola v dôsledku uvedeného nezákonného konania súdneho exekútora a sudkýň OR OS BA I KS v BA obmedzená sloboda podnikania. Taktiež nemožnosťou plnenia obchodných vzťahov s inými podnikateľskými subjektmi. Titulom obmedzenia slobody podnikania a tvorby zisku, sa domnieval, že je primeraná a spravodlivá požiadavka na priznanie spravodlivého zadosťučinenia- nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- € .

3. Žalovaný žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. V podaní uviedol, že žalobca nepreukázal vznik škody a ani existenciu príčinnej súvislosti medzi postupom súdneho exekútora a ujmou, ktorá mala žalobcovi vzniknúť. Rovnako mal za to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť svojho nároku ani vo vzťahu k ním namietanému uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.05.2005, keďže nedošlo k výmazu žalobcu z obchodného registra a taktiež nedošlo k zmenšeniu majetkového stavu žalobcu oproti stavu pred namietanou udalosťou. Nakoľko žalobcovi nevznikla škoda nemôže existovať príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, respektíve nezákonným rozhodnutím. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení vzniesol námietku litispencie vo vzťahu k požadovanej nemajetkovej ujme a namietal, že v časti o zaplatenie sumy 88 120,40 Eur nebola splnená podmienka predbežného pojednania.

4. Žalovaný návrhom doručeným súdu dňa 06. 02 2012 v znení doplnenia zo dňa 08.06.2015 žiadal o postup súdu podľa ust. § 141a ods. 1 O.s.p., teda o uloženie povinnosti žalobcovi 1a žalobcovi 2 zložiť preddavok na trovy konania. Súd uznesením zo dňa 07.09.2015, č.k. 7C/147/2010-124 návrh žalovaného na zloženie preddavku zamietol. Voči uvedenému uzneseniu podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 22.06.2016 č.k. 6Co/191/2016-149 citované uznesenie súdu prvého stupňa sa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v ďalšom konaní bude súd prvého stupňa musieť zistiť, či u žalobcov sú splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu podľa § 138 O.s.p.. Tieto predpoklady nebudú splnené ani v prípade, ak zo strany žalobcov pôjde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva (§ 138 ods. 1 prvá veta O.s.p.). Ak súd prvého stupňa zistí, že u žalobcov nie sú splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, vyzve žalobcov na zloženie preddavku na trovy konania vo výške vyplývajúcej z ust. § 141a ods. 2 O.s.p.. Ak žalobcovia v určenej lehote preddavok na trovy konania nezložia, súd prvého stupňa konanie zastaví v zmysle § 141a ods. 1 štvrtá veta O.s.p. Na tomto svojom návrhu žalovaný zotrval aj po 01.07.2016.

5. Podľa čl. 1 ods. 1 ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa § 470 C.s.p. § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 C.s.p. ods. 2 veta prvá právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva. Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci. Súčasťou podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, t. j. aj na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (porov. uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 236/2014 z 1. apríla 2014).

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba uplatní svoje právo v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami, orgány súdnej moci majú povinnosť umožniť každému, aby sa uplatnením práva zaručeného čl. 46 ústavy stal účastníkom konania (porov. nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 14/01 z 24. augusta 2001). Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu k porušeniu základného práva na súdnu ochranu potom dochádza vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (porovnaj uznesenie ústavného súdu sp. zn. v. ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

Je zrejmé, že nemožno považovať za nesúladnú s ústavou a za základné práva porušujúcu takú právnu úpravu, ktorá podmieňuje súdnu alebo inú právnu ochranu uhradením súdneho alebo iného poplatku a následnú nemožnosť domáhať sa ochrany svojho práva v prípade neuhradenia takéhoto súdneho alebo iného poplatku. Ústava totiž ani vo svojom čl. 46 ods. 1 a ani v žiadnom ďalšom ustanovení právo na bezplatnú súdnu a ani inú právnu ochranu negarantuje. V prípade opaku by za nesúladný s ústavou bolo možné vyhlásiť napr. celý zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, resp. zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (porov. nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 38/99 z 23. júna 1999). Obdobne aj Európsky súd pre ľudské práva opakovane zdôrazňuje, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok nemôže byť považovaná za také obmedzenie práva na prístup k súdu, ktoré by samo osebe bolo v nesúlade s čl. 6 ods. 1 dohovoru (porov. Kreuz v. Poľsko, sťažnosť z 19. 6. 2001), že z čl. 6 ods. 1 dohovoru nevyplýva právo na bezplatné súdne konanie a že potreby spravodlivého výkonu justície môžu odôvodniť uloženie peňažného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu (porov. Tolstoy - Miloslavsky v. Spojené kráľovstvo, sťažnosť z 13. 7. 1995 a Brualla (Goméz de la Torre v. Španielsko, sťažnosť z 19. 12. 1997).

Obmedzovanie prístupu k súdu však prichádza do úvahy nielen v úvodnej fáze konania, pri samotnom spoplatňovaní návrhu na začatie konania. Účastník konania môže mať základné právo na prístup k súdu ohrozené aj v ďalších fázach konania pred súdom, a to existenciou povinnosti zložiť preddavok na trovy konania, zakotvené práve v napadnutom ustanovení § 141 a podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Je potrebné podotknúť, že uvedená právna úprava § 141a Občianskeho súdneho poriadku stratila platnosť a účinnosť 1. júla 2016, kedy nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSR“), ktorý zrušil Občiansky súdny poriadok a ktorý neupravuje povinnosť zložiť preddavok na trovy konania, ale zavádza „len“ preddavok na trovy dôkazu (podľa § 253 CSR ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok. Ak súd ustanoví znalca a strane nebolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku, najneskôr spolu s ustanovením znalca uloží povinnosť zložiť preddavok v rozsahu predpokladaných nákladov znaleckého dokazovania. Ak strana v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná).

Ústavný súd vyslovil, že „nikomu nemožno odňať jeho riadnym spôsobom nadobudnuté práva na základe neskoršie vydaného právneho predpisu (porov. nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 16/95 z 24. mája 1995). Ak mal žalobca pri podaní návrhu na začatie konania v čase pred účinnosťou zákona č. 388/2011 Z. z. právo súdne konanie iniciovať a v ňom ďalej pokračovať až do jeho právoplatného skončenia bez povinnosti zložiť preddavok na trovy konania, ústavný súd zastáva názor, že toto právo mu neskoršie vydaným právnym predpisom (zákonom č. 388/2011 Z. z.) nemôže byť odňaté a zásah do tohto práva žalobcu ako účastníka konania považuje ústavný súd za zásah do princípu právnej istoty.

Pre procesné právo vo všeobecnosti platí, že nové ustanovenia zákona sa aplikujú nielen v konaniach, ktoré boli začaté po účinnosti novely, ale aj v konaniach, ktoré boli začaté podľa starších právnych predpisov. Táto zásada sa neuplatní v tých prípadoch, ak zákon z nej ustanovení výnimky (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6 M Cdo 12/2012 z 26. júna 2013). Za výnimky vyplývajúce aj z citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu možno považovať ochranu nadobudnutých práv, ktorá by mala vyplývať z čl. 1 ods. 1 ústavy.

Pokiaľ ide o otázku súladu ustanovenia § 141 a O.s.p., s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ústavy a ústavnosťou jeho štandardného pôsobenia, ústavný súd vyslovil názor, že aplikáciou napadnutého ustanovenia § 141 a Os.p. per se dochádza do zásahu práv garantovaných ústavou.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh žalovaného na uloženie povinnosti zložiť preddavok na trovy konania zamietol, nakoľko jeho návrhu nie je možné vyhovieť s poukazom na nález ústavného súdu PL.ÚS 30/2015-55 zo dňa 11.5.2016 (zverejnený v zbierke zákonov pod. č. 194/2016), z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 141a Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov nebolo v súlade s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jednak na súčasne platnú a účinnú právnu úpravu Civilného sporového poriadku, ktorý neupravuje povinnosť zložiť preddavok na trovy konania, v podobe ako ho navrhol žalovaný.

7. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 7C/147/2010-107 zo dňa 22.08.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 8Co/661/2013-112 zo dňa 27.06.2014 rozhodol tak, že pripustil, aby do konania vstúpil E. E., bytom J. ul. č. XX, J. ako žalobca 2. v časti konania o náhradu škody vo výške 440 962,29 EUR Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014.

8. Žalobca podaním zo dňa 30.10.2017, doručeným súdu dňa 04.12.2017 navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V, sp. zn. Er/XX/XXXX nakoľko mal za to, že výsledok tohto konania môže zásadným spôsobom prispieť k zákonnému rozhodnutiu v prejednávanej veci, t.j. k vyriešeniu otázky, či je ním uplatnený nárok možné podriaďiť pod nesprávny úradný postup alebo nezákonné rozhodnutie. Druhý dôvod na prerušenie konania žalobca videl v tom, že žalovaný svojím vyjadrením zo dňa 06.10.2011, zn--- XXXXX/XXXX/XXX navrhol konanie v časti náhrady nemajetkovej ujmy zastaviť z dôvodu listispendencie, o ktorej námietke súd doposiaľ nerozhodol a zároveň z dôvodu, že žalovaný navrhol konanie v časti 88 120,40 Eur zastaviť z dôvodu absencie predbežného prejednávania nároku.

9.Podľa § 162 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej

Podľa § 163 ods. 1 CSP ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

Podľa § 164 ods. 1 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

10.K žalobcom navrhovanému prerušeniu konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. Er/XX/XX súd konštatuje, že takýto návrh žalobcu je nedôvodný. Predmet prejednávanej veci je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora I.. I. a Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. XXExre/XX/XXXX pri výkone exekúcie na obchodný podiel spoločníka žalobcu 1/, W.. I. D., vednej na exekútorskom úrade I.. I. pod sp. zn. EX XXX/XXXX. Žalobcovia v prejednanom konaní ako dôvod vzniku škody a nemajetkovej ujmy uvádzajú konkrétny nesprávny úradný postup exekútora v čiastkovej časti exekučného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. Er XX/XXXX a to v časti výkonu exekúcie na obchodný podiel. Posúdenie skutočnosti, či exekútor postupoval pri výkone exekúcie konkrétnym spôsobom uvedeným v Exekučnom poriadku správne alebo nesprávne nezávisí od toho ako skončí samotné exekučné konanie nakoľko aj pri zákonne vedenej exekúcii môže dôjsť v jej priebehu ku konkrétnemu nesprávnemu postupu a naopak aj pri dodržaní všetkých relevantných ustanovení exekučného poriadku súdnym exekútorom môže dôjsť k zastaveniu exekúcie z iného dôvodu, čo však neprezumuje nesprávne konanie exekútora. Navyše žalobcami tvrdený nesprávny úradný postup súdneho exekútora I.. I. spočívajúci vo vedení exekúcie na obchodný podiel spoločníka žalobcu 1/ medzi stranami sporu nie je sporným. Sporným medzi stranami je len otázka vzniku žalobcami tvrdenej škody -straty žalobcu 1/ za účtovný rok 2006 a nemajetkovej ujmy, ako aj otázka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora a vznikom žalobcami tvrdenej škody a nemajetkovej ujmy. K uvedeným skutočnostiam však výsledok konania sp. zn. Er XX/XXXX nemá žiaden význam. K žalobcami tvrdenému nesprávnemu postup Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. XXExre/XX/XXXX rovnako nemá výsledok konania sp. zn. Er XX/XXXX žiaden význam. Vzhľadom na uvedené prerušenie prejednaného konania do právoplatného skončenia konania sp. zn. Er XX/XXXX by v takomto prípade bolo v rozpore s požiadavkou rýchlej a účinnej ochrany práv strán sporu, vrátane samotných žalobcov.

Pokiaľ žalobca namieta, že súd nerozhodol osobitným rozhodnutím o námietke litispendencie vnesenej žalovaným súd konštatuje, že pokiaľ sa súd s uvedenou námietkou nestotožní a nerozhodne vo veci samej uznesením o zastavení konania, súd o zamietnutí námietky litispendencie nevydáva samostatné

rozhodnutie, ale vec meritórne prejedná a v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiada s uvedenou námietkou, prečo ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Rovnako tak pokiaľ sa súd nestotožní s obranou žalovaného o nesplnení podmienky predbežného prejednávania nároku na náhradu škody nevydáva o tom samostatné uznesenie, ale dôvody, pre ktoré na takúto námietku neprihliadol uvedenie v odôvodnení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného sú preto tieto žalobcom uvádzané dôvody na prerušenie konania právne irelevantnými.

12. Zhrnúc vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žalobcom uvádzané dôvody na prerušenie konania nie sú dôvodné, a preto jeho návrh na prerušenie konania zamietol, tak ako je uvedené v 2. výroku tohto rozhodnutia.

13. Nakoľko sa žalobca v 2. rade na pojednávanie konané dňa 22.03.2018 nedostavil, hoci bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný súd skúmal, či sú splnené podmienky na uskutočnenie pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd pred začatím pojednávania preveril došlú poštu v podateľni súdu, v spisovej kancelárii 23 C a 7C a na základe oznámenia pracovníčok podateľne a uvedených spisových kancelárii zistil, že žalobca v 2. rade nedoručil súdu do dňa pojednávania žiadne podanie. Z uvedených dôvodov súd konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 22.03.2018 v zmysle § 180 Cs.p. v neprítomnosti žalobcu v 2. rade.

14. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s prednesom zástupcu žalobcu v 1. rade, zástupcu žalovaného, s listinnými dokladmi založenými stranami v spore do súdneho spisu, najmä s príkazom na začatie exekúcie EX XXX/XXXX zo dňa 18.01.2005, exekučným príkazom zo dňa 19.1.2005, uznesením Okresný súd Bratislava I sp.zn. Sro 4397/B zo dňa 19.05.2005, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.11.2005 sp. zn. XCob/XXX/XX, uznesením Okresný súd Bratislava I č.k. XXExre/XX/XXXX zo dňa 24.04.2006, spisom tunajšieho súdu 32Exre/16/2005, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

15. Dňa 17.08.2006 si žalobca v 1. rade u žalovaného uplatnil predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 903 793,27-Sk (30 000,44 Eur istiny s príslušenstvom vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. XC/XXX/XX pôvodne XCcb/XX/XXXX), titulom nezákonného konania I. B. I. v spolupráci so sudkyňami OS BA I (viď. pôvodné konanie na Okresnom súde Bratislava 1 sp. zn. XC/XXX/XXXX). Dňa 30.01.2007 si žalobca v 1. rade u žalovaného uplatnil predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 11 636 574,78,- Sk (386 261, 51 Eur) istiny s prísl. titulom straty a nemožnosti podnikania (viď. pôvodné konanie na Okresnom súde Bratislava 1 sp. zn. XC/XXX/XXXX). Dňa 08.04.2011 doručil súd žalobu žalobcu na vyjadrenie žalovanému. Žalovaný vyjadrením doručeným súdu žiadal návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnuť.

16. Žalobca v 1. rade na pojednávaní zotrval na písomne podanej žalobe. Dôvodil, že nemajetková ujma v tomto konaní, ktorú požaduje je za obdobie od 25.01.2005 do 20.04.2008 a spočíva jednak v tom, že zásah exekútora spočívajúci v zásahu do práv žalobcu v 1. rade bol nezákonný, exekútor vedel a z povahy veci aj musel vedieť, že takéto jeho konanie s použitím sfaľovaného upovedomenia ako aj následne príkazu, ktoré si vyfabuloval nie je možné, čiže exekútor svojim konaním vyvolal stav právnej neistoty u žalobcu v 1. rade, ktorý v dôsledku jeho aktivít po doručení upovedomenia o začatí exekúcie nebol spôsobilý riadne vykonávať obchodnú činnosť, jeho rozhodovacia činnosť a plánovanie ďalšej činnosti bolo obmedzené, keďže spoločnosť v rozhodnom období po doručení príkazu sa fakticky dostala do stavu zrušenia spoločnosti a de facto a de jure mohla dobiehať iba staré veci. Na základe tejto skutočnosti spoločnosť nemohla rozširovať svoje podnikateľské aktivity, keďže bola v stave zrušenia a navyše boli obmedzené neprípustné aktivity jediného konateľa a spoločníka, keďže exekútor dosiahol rozhodnutia o výmaze. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 19.05.2005. Spoločnosť stratila rad domácich potencionálnych klientov, keďže musela týchto klientov s poukazom na plnenie si takzvanej informačnej povinnosti ako aj notifikačnej povinnosti upovedomiť o skutkovom stave veci. Týkalo sa to nielen domácich, ale aj zahraničných klientov spoločnosti o to viac, že v rozhodnom čase mala spoločnosť rozpracované obchodné aktivity nielen na území SR, ale aj v Anglicku a v Indii, kde boli kontrakty na dodávky na bižu (náhradné diely na tanky). Spoločnosť fakticky obmedzila výjazdy do regiónu v Indii a na Indickom ministerstve obrany, čo fakticky naštrbilo aj jej dobrý goodwill, tým pádom v podstate nebolo možné, aby robila záväzky na dodávky na podklade memoranda, ktoré mala podpísané, nemohla pokračovať. Uzatvorením memoranda sa vymedzí rozsah dodávok na obdobie spravidla 10 rokov, ktoré sa potom upresňuje samostatnými kontraktmi na jednoročné príp. dvojročné

plnenia. Uviedol, že keď sa uzatvárali akreditívy cez banku, v tom čase využívali ČSOB, predchádzalo tomu schválenie príslušnými orgánmi štátu, ktoré schvaľuje takéto dodávky. Za týchto veľkých akreditív sa uzatvorili podakreditívy. Každý diel musí prebehnúť vojenskou inšpekciou.

17. Z obsahu spisu ako aj vyjadrenia zástupcu žalobcu v 1. rade vyplynulo, že majetková škoda vo výške 440 962,29 eur titulom straty za účtovný rok 2006, ktorej sa po postúpení pohľadávky domáha žalobca v 2.rade, mala vzniknúť spoločnosti E. G. D., s.r.o nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX XXX/XXXX, pričom k nesprávnemu úradnému postupu došlo tým, že exekútor vyfabuloval exekučný príkaz na obchodný podiel zástupcu žalobcu ako jediného spoločníka.

18. Žalovaný zotrval na svojom písomnom vyjadrení k žalobe. Žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť.

19. Oboznámením sa s pripojeným spisom tunajšieho súdu XXExre/XX/XXXX súd zistil, že z exekučného príkazu súdneho exekútora I.. I. zn. EX XXX/XXXX zo dňa 19.01.2005 vyplýva, že súdny exekútor vydal na vymoženie pohľadávky vo výške 1.000.000,- Sk s príslušenstvom oprávneného: UNION poisťovacia a.s. na základe exekučného titulu rozsudku Mestského súdu Bratislava sp. zn. XX Cb XXX/XX voči povinnému D. - R. - 1, W.. I. D. príkaz na vykonanie exekúcie na obchodný podiel v Spoločnosti. V exekučnom príkaze je ďalej uvedené, že je vydaný na základe poverenia vydaného Okresným súdom Nové Zámky na vykonanie exekúcie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.10.2002. Spoločnosti súdny exekútor nariadil, aby mu poukázala peňažné prostriedky vo výške zodpovedajúcej vyrovnaciemu podielu povinného vo výške vymáhanej sumy na označené číslo účtu.. Okresný súd Bratislava I uznesením sp.zn. Sro 4397/B rozhodol vo veci zápisu exekúcie obchodného podielu spoločníka v spoločnosti E. G. D. s.r.o., sp. zn. Sro 4397/B, tak, že povolil vykonať výmaz W.. I. D. z časti spoločníci a zápis ďalších právnych skutočností, a to exekúcie na obchodný podiel spoločníka W.. I. D., zánik účasti povinného v obchodnej spoločnosti dňa 10.2.2005, výšku vkladu spoločníka W.. I. D. ako voľný obchodný podiel. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.11.2005, sp. zn. 3Cob 206/2005, zrušil uznesenie okresného súdu zo dňa 19.5.2005, sp. zn. Sro 4397/B, a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, keď mal za to, že registrový súd po obdržaní exekučného príkazu zo dňa 19.1.2005 začal konať bez návrhu a bez vydania uznesenia o začatí konania. Následne Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 32 Exre 16/2005 zo dňa 28.3.2006 začal konanie o výmaz z obchodného registra v časti zápisu spoločníci: W.. I. D., bytom J. XX, XXX 06 J., obchodnej spoločnosti E. G. D., s.r.o. zapísanej vo vložke XXXX/B, v oddiele Sro. Voči predmetnému uzneseniu podal žalobca v 1 rade v zákonnej lehote odvolanie. Podaním zo dňa 10.04.2006 súdny exekútor I.. B. I. zobral späť exekučný príkaz na vykonanie exekúcie na obchodný podiel. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k.XXExre/XX/XXXX zo dňa 24.04.2006 konanie o začatí výmazu z časti zápisu spoločníci : W.. I. D. v obchodnej spoločnosti E. G. D., s.r.o. zastavil. V odôvodnení uviedol, že nie sú splnené podmienky konania podľa § 104 ods. 1 O.s.p. Súd uznesením zo dňa 27.9.2006, č.k. 32Exre 16/2005-99, doplnil výrokovú časť uznesenia zo dňa 24.4.2006, č.k. 32Exre 16/2005-94, výrokom o tom, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 19.2.2007 sp. zn. 3Cob 389/2006, 3Cob 390/2006, odvolanie smerujúce voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 24.4.2006 odmietol a potvrdil dopĺňujúce uznesenie okresného súdu zo dňa 27.9.2006 týkajúce sa trov konania ako vecne správne. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 19.3.2007 opravil záhlavie uznesenia zo dňa 19.2.2007, sp. zn. 3Cob389/2006, 3Cob XXX/XXXX, v časti označenia spoločnosti ako E. G. D. s.r.o. Obe rozhodnutia krajského súdu, t.j. zo dňa 19.2.2007, ako aj opravné uznesenie zo dňa 19.3.2007, napadol opravným prostriedkom žalobca v 1. rade. Vzhľadom na nezrozumiteľnosť jeho podania, vyzval ho okresný súd uznesením zo dňa 24.4.2007, č.k. XXExre XX/XXXX-XXX, na odstránenie vád a súčasné uvedenie za aký opravný prostriedok, t.j. odvolanie alebo dovolanie, má jeho podanie považovať, voči ktorému uzneseniu podal žalobca v 1. rade ďalšie odvolanie. Z dôvodu zrejmej nesprávnosti okresný súd uznesením zo dňa 4.6.2007, č.k. 32Exre XX/XXXX-XXX, opravil chyby v písaní. Krajský súd v Bratislave rozhodujúci o odvolaní proti uzneseniu zo dňa 24.4.2007, č.k. XXExreXX/XXXX-XXX, o odstránení vád podania, odvolanie žalobcu v 1. rade odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. ako smerujúce proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania. V závere odvolací súd poukázal na skutočnosť, že chyby v písaní, ktoré vznikli pri opise napadnutého uznesenia boli postupom podľa § 164 O.s.p. opravené uznesením súdu zo dňa 4.6.2007, č.k. XXExre XX/XXXX-XXX. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 17. 08. 2009 dovolanie žalobcu v 1. Rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č.k. Xcob/XXX/XXXX-XXX a XCob/XXX/XXXX-XXX zo dňa 019.02.2007 odmietol ako neprípustné. O trovách konania rozhodol tak, že dovolateľovi ich náhradu nepriznal.

20. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z."), zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona (1.7.2004) a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona (1.7.2004).

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), 2 zákona č. 514/2003 Z.z, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

21. Predmetom prejednávanej veci bol nárok:

- žalobcu v 2. rade na náhradu škody vo výške 440 962, 29 Eur spolu s príslušenstvom, ktorá škoda vznikla právnenmu predchodcovi žalobcu v 2. rade za obdobie od 01.01.2006 do 31.12.2006 vo forme straty za rok 2006.

- nárok žalobcu v 1. rade na zaplatenie primeraného zadosťučinenia vo výške 1.000 000 Eur za obdobie od 25.01.2005 do 20.04.2008 zdôvodňoval jednak nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora I. I. v konaní sp.zn. Ex XXX/XXXX, Er XX/XX a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I v konaní sp.zn. XXExre XX/XXXX a jednak tým, že spoločnosť okamihom doručenia namietaného exekučného príkazu nemohla riadne a nezávisle vykonávať plánovaciu činnosť, keď spoločnosť po doručení príkazu sa dostala do stavu zrušenia spoločnosti a mohla dobiehať len staré veci.

22. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobcov je nedôvodný.

23. Súd nárok žalobcov na náhradu škody posudzoval s poukazom na § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003Z.z. podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko k namietanému nesprávnemu úradnému postupu, resp. k vydaniu namietaných nezákonných rozhodnutí došlo po 1.7.2004.

24. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z., patrí k forme objektívnej zodpovednosti štátu, t.j. ide o zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia troch podmienok. Týmito podmienkami sú: 1/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a 3/ príčinná súvislosť

medzi škodou, resp. nemajetkovou ujmu a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

25. Zákon č. 514/2003 Z.z. rozlišuje dve základné skutočnosti, ktoré môžu založiť zodpovednosť štátu, a to nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci. Nezákonné rozhodnutie je pritom rozhodnutie štátneho orgánu, ktoré po nadobudnutí právoplatnosti bolo zrušené alebo zmenené príslušným orgánom pre nezákonnosť. Otázkou nezákonnosti rozhodnutia nemožno zo strany súdu posudzovať ako otázku predbežnú. Ak je rozhodnutie ako nezákonné zrušené príslušným rozhodnutím kompetentného orgánu súd z takého rozhodnutia vychádza pri rešpektovaní prezumpcie správnosti tohto rozhodnutia.

26. Nesprávnym úradným postupom je konanie štátneho orgánu, pri ktorom porušil právnymi normami predpísané pravidlá. Spravidla ide o postup, úkony, ktoré s rozhodovacou činnosťou priamo nesúviseli, avšak nie je vylúčené, aby bola škoda spôsobená postupom uskutočneným aj v rámci rozhodovacej činnosti, za predpokladu, že úkony nesprávneho úradného postupu priamok vydaniu rozhodnutia nevedú a bezprostredne sa v obsahu rozhodnutia neprejavia. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj iná činnosť orgánu štátu alebo iné vady v spôsobe vedenia konania.

27. Pokiaľ ide o škodu, zákon bližšie nedefinuje ani pojem škoda a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto treba vychádzať z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 442) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Ušlým ziskom je majetkový prospech spočívajúci v tom, že nedôjde k zväčšeniu majetku poškodeného, ktoré by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

28. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia alebo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by škoda.

29. Pri posudzovaní uplatneného nároku sa súd zaoberal existenciou predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, pričom na vyvodenie zodpovednosti štátu je potrebné ich kumulatívne, t.j. súčasné splnenie. Neprítomnosť čo i len jednej z podmienok zodpovednosti má za následok zamietnutie celého nároku, keďže nie je daná zodpovednosť štátu za škodu.

30. Žalobca v 1. a 2. rade vyvodzovali zodpovednosť žalovaného za škodu a nemajetkovú ujmu titulom obmedzenia práva podnikat' od nezákonného rozhodnutia - exekučného príkazu súdneho exekútora I.. B. I. zo dňa 19.1.2005, a rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 32Exre 16/2005, resp. aj zo dňa 19.5.2005, sp.zn. Sro 4397/B, a Krajského súdu v Bratislave v súvislosti s rozhodnutím sp.zn. 3Cob 389-390/2006, ako aj nesprávneho úradného postupu - vydanie exekučného príkazu podľa § 113b Exekučného poriadku súdnym exekútorom bez relevantného poverenia exekučného súdu.

31. Pokiaľ žalobcovia považovali exekučný príkaz súdneho exekútora I.. I. zo dňa 19.1.2005 za nezákonné rozhodnutie, súd v uvedenom konštatuje, že exekučný príkaz bol vydaný v exekučnom konaní, ktorého účastníkmi boli na strane oprávneného UNION poisťovacia a.s., a na strane povinného - D. R.- X W.. I. D., J. 67, Bratislava. X. v 1.rade ako právnická osoba ako aj žalobca v 2. rade neboli účastníkom tohto konania, z dôvodu ktorého mu v takom prípade chýbala aktívna vecná legitímácia na uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Navyše, exekučný príkaz súdneho exekútora nespĺňal charakter nezákonného rozhodnutia podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z.z..

32. Pokiaľ ide o vytykaný postup súdneho exekútora I.. I., ktorý dňa 19.1.2005 vydal exekučný príkaz na predaj obchodného podielu W.. I. D. ako povinného a súčasne spoločníka obchodnej spoločnosti E. G. D., s.r.o., tento podľa názoru súdu spĺňal charakter nesprávneho úradného postupu, keďže súdny exekútor vykonával exekúciu spôsobom odporujúcim zákonu tým, že v exekučnom konaní začatom na Okresnom súde Bratislava V, sp. zn. Er 59/1996, pred dňom 1.2.2002 postihol predajom obchodný podiel spoločníka obchodnej spoločnosti podľa § 113b Exekučného poriadku, hoci tento spôsob exekúcie

bolo možné použiť v zmysle § 235 Exekučného poriadku len v konaniach začatých po nadobudnutí účinnosti novely Exekučného poriadku zákonom č. 32/2002 Z.z. účinným odo dňa 1.2.2002. Uvedená okolnosť, vyplynula aj z oznámenia Slovenskej komory exekútorov zo dňa 17.4.2007, podľa ktorého v konaní pod č. DK20/2006 disciplinárny senát disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov na svojom zasadnutí dňa 19.3.2007 uznal súdneho exekútora I.. I. za disciplinárne zodpovedného za spáchanie disciplinárneho previnenia a podľa § 221 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku mu uložil písomné pokarhanie ako formu disciplinárneho opatrenia.

33. Pokiaľ považoval za nesprávny úradný postup aj to, že súdny exekútor I.. I. prekročil svoju právomoc a exekúciu pod sp. zn. Ex XXX/XXXX nevykonával na základe relevantného poverenia exekučného súdu, ale na základe neexistujúceho poverenia Okresného súdu Nové Zámky č. XXXX XXXXXX zo dňa 23.10.2002, tak ako vyplýva z bodu 3. exekučného príkazu zo dňa 19.1.2005, súd uvádza, že je síce pravdou, že v exekučnom príkaze označené poverenie pre I.. B. I. na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX sa týka exekučného konania na strane oprávneného a na strane povinnej iného subjektu, avšak z obsahu súdneho spisu rovnako vyplýva, že súdny exekútor bol oprávnený vykonávať exekúciu vo veci oprávneného UNION poisťovacia a.s., proti povinnému W.. I. D. s predmetom vymoženia pohľadávky vo výške 33.193,91 Eur (1.000.000,-Sk), sp. zn. Ex 365/2002, keďže disponoval poverením udeleným mu zo strany exekučného súdu, a to Okresného súdu Bratislava V dňa 6.11.2002 pod č. XXXX XXXXXX*. Skutočnosť, že v exekučnom príkaze zo dňa 19.1.2005 súdny exekútor (zrejme omylom) nesprávne označil listinu oprávňujúcu ho vykonávať jednotlivé úkony v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex 365/2002 ešte nemá za následok a nemôže vyústiť do záveru o neexistencii oprávnenia súdneho exekútora vykonať exekúciu proti povinnému. Navyiac označenie exekučného súdu a poverenia na vykonanie exekúcie nepatrí v zmysle § 53 Exekučného poriadku k obsahovým náležitostiam exekučného príkazu.

34. Žalobcovia vytykali ako nesprávny i postup sudkýň tak Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. XXExre XX/XX, ako aj Krajského súdu v Bratislave v konaní vedeným pod sp. zn. XCob XXX-XXX/XX. Z obsahu žalobcových vyjadrení možno vyvodit', že namietal postup sudkýň, ktorý viedol a v konečnom dôsledku sa aj prejavil vo vydaní rozhodnutí v týchto konaniach, a to Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.4.2006, XX R. XX/XX-XX, a Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.2.2007, sp. zn. XCob XXX-XXX/XX. Podľa ustálenej súdnej judikatúry nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci spočíva v postupe, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia. Pokiaľ teda formálne namietali nesprávnosť postupu tak okresného, ako aj krajského súdu bezprostredne súvisiaci s exekučným príkazom súdneho exekútora I.. I. zo dňa 19.1.2005, jeho posúdením a vydaním jednotlivých rozhodnutí, v skutočnosti namietal ich nezákonnosť. Označené rozhodnutia súdov (dokonca ani žiadne iné vydané v konaní Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. XXExre XX/XXXX, vrátane odvolacích konaní vedených Krajským súdom v Bratislave) však nemožno považovať za nezákonné v zmysle § 6 zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko ako právoplatné neboli zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Dokonca ani uznesenie registrového súdu zo dňa 19.5.2005, sp.zn. Sro 4397/B, ktorým súd povolil vykonať v obchodnom registri, v oddieli Sro, vo vložke č. 4397/B pri obchodnej spoločnosti E. G. D., s.r.o. zápis o výmaze spoločníka W.. C. E. a zapísaní exekúcie na jeho obchodný podiel, zániku jeho účasti v obchodnej spoločnosti a o tom, že jeho obchodný podiel sa stáva voľným, nespĺňa charakter nezákonného rozhodnutia podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže nenadobudlo právoplatnosť a v rámci odvolacieho konania bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.11.2005, sp. zn. 3Cob 206/2005.

35. Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno teda uzavrieť, že žalobcovia preukázali len existenciu prvotného predpokladu zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v podobe nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora, nepreukázali existenciu nezákonného rozhodnutia.

36. Ďalej súd skúmal existenciu uplatňovanej škody a nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi škodou, resp. nemajetkovou ujmovou a nesprávnym úradným postupom, t.z. či nesprávny úradný postup súdneho exekútora mal za následok tvrdenú nemožnosť podnikania spoločnosti E. G. D., s.r.o., a teda v konečnom dôsledku viedol k zamedzeniu možnosti rozmnožiť jej obchodný majetok so zreteľom na pravidelný chod vecí.

37. Vykonaným dokazovaním mal súd za to, že žalobca v 1. rade v konaní nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že by v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora spočívajúceho vo vydaní

exekučného príkazu na predaj obchodného podielu, nemohol podnikat'. Túto skutočnosť treba vnímať so zreteľom na uznesenie registrového súdu zo dňa 19.5.2005, sp. zn. Sro 4397/B, podľa ktorého sa v obchodnom registri v časti spoločník síce mal uskutočniť výmaz spoločníka spoločnosti E. G. D., s.r.o.- W. I. D., a to v dôsledku exekúcie na jeho obchodný podiel, avšak k predmetnému výmazu v skutočnosti nikdy nedošlo, keďže označené uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, a to práve v dôsledku odvolania žalobcu v 1. rade a následného zrušenia uznesenia Krajským súdom v Bratislave uznesením zo dňa 30.11.2005, sp. zn. 3Cob 206/2005. Rozhodnutia súdu vydané na návrh súdneho exekútora majú konštitutívny charakter, preto až nadobudnutím ich právoplatnosti, t.j. v danom prípade právoplatnosťou uznesenia o výmaze spoločníka zo spoločnosti a o výmaze spoločnosti z obchodného registra, dochádza k právnym následkom uznesení súdu a ich realizácii v obchodnom registri, a to buď skutočným výmazom spoločníka alebo obchodnej spoločnosti z obchodného registra. Žalobca v 1. Rade v konaní nepreukázal, že by ako W. I. D. bol ako spoločník obchodnej spoločnosti E. G. D., s.r.o. bol skutočne vymazaný z obchodného registra a nepreukázal ani to, že by k výmazu došlo u predmetnej obchodnej spoločnosti.

38. Súd v danej veci poukazuje na to, že obchodná spoločnosť ako subjekt práv a povinností zaniká až jej výmazom z obchodného registra (§ 68 ods. 1 Obchodného zákonníka), ktorému výmazu predchádza jej zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie (§ 68 ods. 2 Obchodného zákonníka). Je zrejme, že v prípade, že by skutočne došlo k výmazu W. I. D. ako jediného spoločníka zo spoločnosti E. G. D., s.r.o., táto spoločnosť by nespĺňala zákonom stanovené predpoklady podľa § 105 Obchodného zákonníka, a súd by v takom prípade musel pristúpiť k vydaniu rozhodnutia o jej zrušení (§ 68 ods. 3 v spojení s ods. 6 Obchodného zákonníka). Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že k vydaniu takého rozhodnutia súdu nedošlo, a preto obchodná spoločnosť E. G. D., s.r.o. nebola zrušená a nenastalo u nej ani štádium likvidácie, tak ako to v priebehu konania tvrdil žalobca v 1. rade s odvolávaním sa na ustanovenie § 88 Obchodného zákonníka. Predmetné ustanovenie sa na daný prípad nevzťahuje, keďže sa týka úpravy zrušenia a likvidácie verejnej obchodnej spoločnosti, a nie spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorou bol a aj žalobca v 1. rade. Naviac, v prípade likvidácie by spoločnosť nevyhnutne musela používať označenie s dodatkom "v likvidácii" a v jej mene konajúci štatutárny orgán označenie "likvidátor", ktorá skutočnosť však i z korešpondencie predloženej žalobcom v 1.rade nie je zrejme. V konaní potom žalobca v 1. rade nepreukázal, že by obchodná spoločnosť E. G. D., s.r.o. nemohla podnikat', a tak vstupovať do záväzkových a iných vzťahov s tretími subjektami.

39. Tým, že žalobca v 1. rade v konaní nepreukázal, že by spoločnosť E. G. D., s.r.o. bola zrušená, nemohla podnikat' a uzatvárať nové zmluvné kontrakty, nepreukázal ani svoje tvrdenie o obmedzení slobody podnikania v príčinnej súvislosti s ním uvádzaným nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora.

40. Vzhľadom na uvedené vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi žalobcom špecifikovaným nesprávnym úradným postupom a nemajetkovou ujmu súd na základe vyššie uvedených skutočností uzatvára, že žalobca nepreukázal, že pri pravidelnom behu vecí (t.j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, bez ohľadu na to, či bol súdom uznaný za relevantný alebo nie) by ním označená nemajetková ujma nevznikla.

41. Náhrada nemajetkovej ujmy je satisfakciou za protiprávny stav, ktorý zapríčinil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. V zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. môže súd priznať nemajetkovú ujmu v peniazoch len za predpokladu ak nie je možné uspokojiť ju inak. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy aj za predpokladu nesprávneho úradného postupu nevzniká automaticky. Žalobca je nútený uniesť dôkazné bremeno, že mu nemajetková ujma vznikla a že iný spôsob ako poskytnutie peňažnej satisfakcie nemôže vzniknuté následky napraviť. Žalobca v priebehu konania ani netvrdil ani nepreukázal, že mu dôsledkom ním označeného nesprávneho úradného postupu vznikli následky takej intenzity, ktoré by zakladali jeho právo na plnenie v peniazoch. Samotné tvrdenie a preukázanie existencie nesprávneho úradného postupu nie je z hľadiska kritérií vyplývajúcich z § 17 ods. 2 zákona dostačujúce na priznanie plnenia titulom nemajetkovej ujmy v peniazoch.

42. Keďže žalobca nepreukázal, že mu vôbec vznikla nemajetková ujma a že ním tvrdená nemajetková ujma mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ktorú nebolo možné napraviť inak, súd návrh žalobcu v 1. rade na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

43. Za nedôvodný súd považuje aj nárok žalobcu v 2. rade na náhradu škody vo výške 440 962, 29 Eur spolu s príslušenstvom, ktorá škoda vznikla právnomu predchodcovi žalobcu titulom straty za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016.

44. Aj vo vzťahu k uvedenému súd opätovne konštatuje, že z vykonaného dokazovania mal súd za to, že žalobca v 2. rade v konaní nepreukázal, že by v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora spočívajúceho vo vydaní exekučného príkazu na predaj obchodného podielu, nemohla spoločnosť E. G. Slovakia, s.r.o podnikateľ. Túto skutočnosť je potrebné vnímať so zreteľom na uznesenie registrového súdu zo dňa 19.5.2005, sp. zn. Sro 4397/B, a súd plne odkazuje na bod 37 a bod 38.

45. V zmysle konštantnej judikatúry je ušlý zisk ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (t.j. úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí, nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti, mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu, prípadne škodnej udalosti (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 319/200). Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodná udalosť), teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 MCdo 23/2008).

46. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a jeho sumarizáciou možno teda uzavrieť, že žalobcovia v konaní neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali splnenie všetkých predpokladov na založenie zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., keď neosvedčili existenciu škody- ušlého zisku, ako zväčšenia majetku, ktorý by mohol so zreteľom na nielen domnelý, ale dôvodne očakávaný pravidelný beh vecí očakávať, nemajetkovej ujmy, a ani príčinnú súvislosť medzi namietaným nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora a škodou a nemajetkovou ujmou. Keďže na vyvodenie zodpovednosti voči štátu je potrebné kumulatívne, t.j. súčasné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok, a žalobcovia nepreukázali všetky predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody-ušlého zisku súčasne, nemôže existovať príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu, vzhľadom k uvedenému súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

47. Súd námietku litispendencie a res iudicata, ktorú vzniesol žalovaný vyhodnotil súd ako nedôvodnú. Síce vo všetkých žalovaných uvedených konaniach sa žalobca v 1. rade spoločnosť E. G. D., s. r.o domáha od žalovaného náhrady nemajetkovej ujmy, ktorej základ odvíja od rovnakého namietaného úradného postupu, avšak v každom z konaní skutkový dôvod jej vzniku odvíja od iných následkov, ktoré mu mal vytýkaný nesprávny úradný postup spôsobiť. Navyše v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20C/64/2006 bol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnený a prejednaný na inom hmotnoprávnom základe a to podľa ustanovení Občianskeho zákonníka z dôvodu žalobcom namietaného neoprávneného zásahu sa ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b ods.3 Občianskeho zákonníka.

48. Za nedôvodnú vyhodnotil konajúci súd aj námietku žalovaného, že žalobca v časti o zaplatenie sumy 88 120,40 Eur nárok predbežne neprerokoval a preto žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu absencie predbežného prejednania nároku. Súd pri uvedenom vyhodnotení námietky vychádzal z ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, v zmysle ktorej doručením návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy žalovanému na vyjadrenie, poskytnutím mu lehoty na vyjadrenie sa považuje podmienka predbežného prejednania nároku za splnenú. Navyše súd poukazuje na to, že v čase podania žaloby platil O.s.p., ktorý v § 8 O.s.p., zakotvoval inštitút tzv. delenej právomoci t.j. išlo o prípady, keď podľa zákona riešenie niektorej z vecí právnej povahy uvedenej v § 7 ods. 1 O.s.p. patrilo do právomoci dvoch orgánov: nejustičného ("iného") orgánu, ktorého právomoc je časovo prvotná, a súdu, ktorého právomoc je časovo následná. Podstatnou črtou vecí, pri ktorých sa uplatňoval tento špecifický

kompetenčný režim, bola obligatórnosť predchádzajúceho konania na príslušnom inom orgáne; ak konanie pred ním bolo iba fakultatívne, bola zároveň daná aj právomoc súdu; preto nebol procesne vadný úkon, ktorým účastník návrhom na začatie konania, resp. žalobou v takýchto veciach požiadal o súdnu ochranu priamo súd. Nárok na náhradu škody možno priamo uplatniť na súde. Preto neprichádzala do úvahy otázka delenej právomoci tak, ako ju vymedzoval § 8 O.s.p. Vyplývalo to zo znenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. (porovnaj komentár Iura Edition k O.s.p.) Z uvedeného dôvodu v danom prípade v čase rozhodovania súdu, kedy od podania žaloby uplynulo viac ako 8 rokov nebol dôvod na zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 88 120,40 Eur, tak ako to požadoval žalovaný.

49. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

50. O trovách konania rozhodol súd podľa § 257 C.s.p., keď z obsahu spisu zistil, že žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).